

A „KELET” előfizetési díja:
Videkre postán vagy helyben házhoz hordva
Egész évre 16 frt.
Félévre 8 „
Negyedévre 4 „
Egy hóra helyben 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 7 kr.

Megjelenik a „Kelet” minnennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői szálán:

Főír 4-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények címzendők.

AZ ÉRTÉKESB CÍKKEK DÍJZATNAK.
Kéziratok nem adnak vissza.

Kiadó-hivatal:
Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Hirdetési díjak.

Hatszor használt hirdetés sor vagy annak tere 6 kr.
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakrabbi
hirdetéseknél külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Orpeli Alajos Stadt Stubenhof Nr. 2. (Eck-
haus der Wollzeile 36.) Haasensteint et Voigler (Vallfisch-
gasse 10.) Rud. Mosse Publicistische Bureau Budapestben
Haasensteint és Voigler hirdetés közv. irodája. Goldbergo
A. V. hirdetések felvételi irod. Budapestben Szerkesztő 5. sz.
Nyitási cikkek
gármond sora után 25 kr. fizetendő.

BELFÖLD.

(Ozafolat.)

Fogarás, 1879. aug. 31.

Tekintetes szerkesztő ur!

Bécses lapjának folyó 1879. évi 195-ik szá-
mában, 1879. augusztus 24-én keltező „ünne-
p-lyességek” cím alatt Fogarásból egy cikket jelezt
meg, melyben annak — magát meg nem nevezett
— szerzője nem átolotta a helyi „magyar mű-
kedvelő egyeslet” derék igazgatóját Tibald Minály
urat rosz lelkű hamis állításokkal a nyilvánosság
terén megtámadni.

Hogy a jelzett cikk érintett része nem
egyéb, vastag — czélzatosan koholt — rágal-
maknál, a fogarasi műkedvelő egyeslet történeti ada-
taiból merített és annak illési jegyzékáyaiban hi-
teltetett következő tények igazolják:

Fogarason a magyar műkedvelő társulat it-
teni, volt tanfelügyelő Sz. L. ur kezdeményezé-
se folytán az 1877-ik évben megalakulásának vet-
te volna kezdetét, ha t. i. helyi ref. lelkész Pán-
czél Károly és Sz. L. urak közt fennálló folyto-
nos személyeskedések és sürölások miatt Pánczél
urnak nem sikerült volna azt az egyeslet trójává
megbarnást előidézve, küön pártot alakítani, mely-
nek méltán nevezhetni tapintatlan vezetője Pánczél
Károly ur volt!

Igy történt azután, hogy a meghasonlások
tapintatlan vezetés által fokozódva folytán a külön
vált „magyar műkedvelő” társulat mindkét párt-
törődőke külön alapszabályokat készített és a fel-
esőbb hatósághoz megerősítés végett felterjeszté, e-
benn azonban azon megjegyzéssel küldettek vissza,
mzerint a két külön vált pártnak egyesítése ki-
sértessek meg!

Ennek alapján Sz. L. ur az 1878. év tava-
szán számtalan gyűléseket tartott, mely gyűlések
mind egyike ismét Pánczél Károly ur személyes
érdekű, furfangos magaviselete folytán, eredmény-
telenül oszlalt fel; míg végre a két külön vált
párt mind egyike, saját kezéből 3—3 tagu bizott-
ságot küldött ki, melynek feladata lett a két párt
egyesítése megkísértes és az alapszabályoknak
ahoz képesti újabb átdolgozása.

Uőbbi bizottság erős megfeszítéssel a két
párt egyesülését keresztül vitte, a társulat alap-
szabályait átdolgozta és azok felsőbb jóváhagyás-
sal el lettek látv!

Ennek megtörtétesét Sz. L. ur Fogarásból
eltávozt, Pánczél Károly ur pedig érezvén, hogy
a műkedvelő társulat közgyűlésében erősen tö-
mörült egyének sorait; — további egyenlettség
bintésével, személyes és családi érdekek istapo-
lására — megbontani nem lehet, jobbnak látta a
társulat szellemi és anyagi fejlődésének nagy elő-
nyére a társulattól visszahúzódni!

Következett a társulat szervezése, minek
eredménye az 1878. évi december 8-án meg-
tartott alakuló közgyűlésbe következőleg jelentá-
tett be:

dan használni, ha az utók számára volt valami
fontos mozdáni valójuk.

De vegyük a dolgot a maga keletkezési rend-
jének lelkiismeretesen megtartott sorja szerint.

Itt falun, ha az ember meg tudja az isteni
természet fölséges voltaikat bámulni, csak úgy
tesz, mint a városi ember, ha befáradt rendes
foglalkozásába. — Szórakozást kerestek.

Fenesen is lehet szórakozást találni; csak
birjunk egy kis megfigyeléssel és kecskeséggel a minden
lépten-nyomon találunk valamit érdekeset.

Lássuk mindenekelőtt a szászfenesi kaszi-
nokat.

Őrök ott benn, túl a monostorutczai vámsó-
ronpon persze azt hiszik, hogy mi a fenesiek egé-
szen elmaradtunk a világtól, hogy bennünk nincs,
vagy nem is volt társulati, egyesületi szellem.

Kérem, kérem, — vannak kaszinóink!

A fenesi kaszinók abban különböznek a ko-
lozsváriaktól, hogy egynek-egynek aránylag kevés
tagja van, de a tagok csekély számát ellensúlyoz-
za a kaszinók sokasága. Igy p. o. van Szászfenesen
ez idő szerint mintegy 25—30 kaszinó.

Hol maradt Kolozsvár Fenes megőlt!

A kaszinó tagja lehet minden nadrágos,
bariányos, gatyás és szoknyás (nálunk úgy hívják:
bagazin) ember.

Romlatlan erkölcsű társadalmunk nem sokat
ad a külsőre.

Gyűléseink nyilvánosak; néha vándorgyű-
léseket is tartunk, s a kaszinók rendes helyiségei-
ből fölkerekedve, ha tudniillik a hazatérő disz-
csorda által fölvert por miatt nem lehet a kapu
előtti rendes helyiség előzóján megmaradni — be-
vonulnak — a konyhába s a vacsorát főző, vígan
patogó tűz helye körül letelepedve; folytatjuk

Emlékirat

a brassói iparkamarához.

Gr. Schweinitz Gyula kamarai tagtól.

III.

II. Ami a tagosítást illeti: tagadnatat-
lanul nem lehet kényszerűleg általánosan ke-
re-ztőlvinni; azonban a folyó évi május hó-
ban Budapestben tartott enquete megállapodá-
saihoz képest intézzen a kamara a miniszter
urhoz következő kérelmet:

a) Hogy a tagosítás megengedhető ak-
kor, ha az azt kérelmezők birtoka az egész
határnak legalább egynegyed részét teszi, e
negyedbe belészámítva a község, az egyhá-
zak és az iskolák, a közalapok, a gondnok-
ság alattiak és a távollevők vagyonát is;

b) a tagosítási költségek szétosztandók
10 évre s az adókkal együtt hajtandók be;
továbbá kimondandó, hogy a költségek ma-
gát a birtokot terhelik.

c) A fölmérésék fölesküdt és szakértő
mérnökök által hajtandók végre.

d) A talajérték megbecsültetése is föl-
esküdt kir. becsűsök által eszközzendő.

e) A kataszter a telekkönyvvel a tér-
mérték tekintetében teljes összhangzásba ho-
zandó.

f) Ennélfogva a tagosítás költségeinek
negyed részét hordozza az állam.

g) Ha az illetékes elsőfokú hatóság a
tagosítás megengedhetőségét mondja ki: az
ebbeli határozat ellenében ne adassék hely
felebbvitelnek.

h) Az egész technikai eljárást, a fölmé-
rések felülvizsgálatát stb. egy az országgrész-
ben székelő hatóság ellenőrizze s vezesse.

i) A tagosítási költségeket hordozza ará-
nyosan minden birtokos, kivéve az olyanokat,
kiknek birtoka csak egy hold, vagy még ke-
vesebb; ellenben a községek mentessenek föl
mindenföle fuvarszolgáltatástól, kézimunkától
stb., s csak meghatározott napszám mellett
tartozzanak munkásokat állítani elő.

k) Az adóhivatalok a tagosítási költsé-
geknek a felek által befizetendő részleteiből
a kiszállási és tárgyalási illetékeket, a felmé-
rés és becslési kiadásokat előlegképen is tar-
tozzanak fódózni, de természetesen közvet-
lenül a bíróságok, mérnökök stb. kezéhez és
megfelelő ellenőrzés mellett.

l) A havasi birtokok is szabályozandók.

m) Az erdőkben fekvő rét- s más föld
részletek kihatandók s azokért a birtokok
olyan földrészletek által kárpótolandók, mely-
ek mindenesetre hozzáférhetők, mindazon-
által úgy fekszenek, hogy az erdő-gazdálko-

dást nem gátolják, hanem biztos, változatlan
határvonalakat tesznek lehetségessé.

n) Minden előny, mely tagosításnál ál-
lami részről nyújtatik. csak arra az esetre
bizto-ittatik, ha a commassatio egy év alatt
körülmeztetik s tetleg keresztl is vitetik;
továbbá a helyegmentesség is jövőre csak
úgy adatik meg, ha ugyancsak egy év alatt
benyújtatik a tagosítási kérelem.

o) Az egész eljárás a tagosítások és bir-
tokszabályozásoknál olyan legyen, hogy biz-
tosítsa ugyan az egyes jogait, de másfelől
minden huzavona is ki legyen zárva.

E javaslatomra azt válaszolhatná valaki,
hogy a kamarának nem feladata mezőgazdász-
szaki érdekeket képviselni.

De ez nem áll.

Az iparkamarának lényegileg az a kö-
telességek, hogy rámutassanak azokra a hátrá-
nyokra, melyek a kereskedelemre és iparra
onnan háramlanak, mert a nemzetgazdaság
egyik főága nem képes előre haladni, mi-
nek utánna még mind olyan állapotok és
intézmények állanak fenn, melyek egyene-
sen lehetetlenné teszik az ész-zerti földmí-
velést. Ugye minél kedvezőtlenebbül ala-
kulanak a földmívelési viszonyok; minél több
kéz van arra kárhoztatva, hogy mindennapi
kenyerét helytelenül folytatott mezőgazdaság
utján keresse meg: annál bennább az ipar,
mert utóvégre is nem arról van szó, ha
vajjon ipar vagy nemzetgazdaság megállhat-e
és miként egymás mellett, hanem arról, hogy
ipar nélkül földmívelés és földmívelés nél-
kül ipar nem existálhat, nem virogozhatik.

III. Tekintettel arra, hogy még a francia
bank is bocsát ki és fogad el egészen 5 frank-
ig pénztárjegyeket és váltókat; tekintettel
arra, hogy a német bank is egyetlen alkal-
mat sem szalaszt el, hogy a forgalomnak
használjon s hogy elérte annak minden szük-
ségletét kielégítse; tekintettel arra, hogy a
német birodalmi bank, a francia példájára
a legkisebb értékű hasonlóképp fogad el vál-
tókat; tekintettel arra, hogy az egész
bankügy és bankhitel-szervezet ügyszólva is-
meretlen a nagy közönség előtt, sőt a kamat-
látat, főké a távolabbi vidéken nem ismer-
ik s emiatt a hitelkereső közönség fogtalan
nyerészkedésnek van zsákmányul dova: bo-
csáson ki a kamara a nagyközönség számára
magyar és német nyelven utasítást s illető-
leg felvilágosítást arra nézve, hogy milyen
alakban és mekkora összegben vehetik igény-
be a bankhitelt az egyes bejegyzett czégek,
mi a kamatláb, mikor kell a kölcsönt visz-
szafizetni, miféle következményei vannak a
fizetési határidő pontos meg nem tartásá-
nak, stb.

Másfelől lépjen föl a kamarára az osz-
trák-magyar bank igazgatóságánál is avé-

gett, hogy tekintettel a brassói bankfiók
dotációját az itteni üzleti forgalom emelke-
desének megfelelően emelje s igyekezzék már
egyszer a bank arra, hogy teljesen megfele-
hessen a legnagyobb terjedelemben a keres-
kedelem és forgalom igényeinek.

A történelmi társulat

zárulása.

A történelmi társulat ez évi vidéki kirán-
dulásakor zárgyűlést Segesváron tartandó, oda
m. hó 20-án a déli vonattal megérkezett. A ves-
tunál a város polgársága fogadta s a polgármes-
ter üdvözölte. Pulszky Ferencz alelnök választott
nagy lelkességgel közölt ezzel végzi szavait: „Ura-
im szentelt földre léptünk, oly földre, melyet a
legnagyobb magyar költő: Petőfi vére hullásával
szentelt meg!”

A városba hajtatrán diadalkapun fogadott az
ország s város czimerével s eme felirással „Üd-
völet a hazai tudományunk”. — A kapu mel-
lett szöglött a zene s hangzott az éljen s a
„hoch!”

Délután a gyűjtemények s a vártemplom
megtekintése s a levéltárban való dolgozás volt a
program s egy kis társaság higgalyogott meg-
nézni a gyászos csatatér, melyhez oly fájó érzés
kötö a magyart. Megnéztük Szkarlatin orosz tí-
bornok emléktét, mely a városhoz közel eső kis
dombon áll egy házzal mellette, melyben az em-
lék őrzője lakik, ki ezért 40 frt évi díjat kap.
Az emlék körülbelül 2 m. magas, kőtalapzaton al-
vó oszlopát mutat. A kőtalapzon domborművek s
egyik oldalán orosz, másikon német felírás. Innen
elmentünk Fejéregyházra, hogy megnézzük a falu-
s falu végén a hidat, a hol valószínűleg utol-
járát látták Petőfit. — Híllottunk erdőnyi utunk-
ban egy eddig nem ismert versőt Petőfi ha-
láláról, mely azonban pusztán mondának látszik
t. i. hogy ő a csatától megmenekült, s e y
cigány ölte volna meg, hogy gyűrűjét elrabolja.

Este 8 órakor a társulat s a város polgár-
sága a „Csillag” szálloda nagy termében köz-
sorára gyűlt egybe. A felkészöntők sorát Pul-
szky Ferencz alelnök nyitotta meg a királyi csa-
dótot éltetve, azután polgármester a történelmi
társulattól; Szilágyi Sándor nagyhatású köszöntő-
jében a városról emlékeztet meg, Bacon ügyvéd s
s országos képviselő a történelmifutakat, mint a
hazafias érdelem missionáriusait üdvözli, gróf
Bethlen Gábor főispán Pulszky Ferenczről, Szil-
ágyi Sándor gróf Bethlentől ürit barátát, Deák
Farkas főköszöntőjében Petőfi emlékének áldoz.
E hely, e vidék — ugyancsak — szent Magyaror-
szág minden fia előtt; itt küzdötte utolsó har-
cát Petőfi Sándor, én azt a harna sapát arcu-
embert, mintha itt látnám magunk között, öröm-
telt arccal köszönt ő le reánk, midőn a ma-
gyart s szászát egyért lelkesülve testvéries egyet-
értésben látja.

lami, az ő ismeretlen voltában. Mohamed ő méltó-
sága csinos, jó külsejű, azt elismerem, ámbar
nem érzem iránta azon nemű rokonszanvet, mely
megnyugtát és felbátorit. Igaz, hogy egyetlen ta-
lálkozás nem elég arra, hogy az embernek meg-
állapított véleménye lehessen felőle; mind emel-
lett látok benne komoly becsülésre méltó tulajdo-
nokait; modora, egész külseje, műveltsége, fenn-
költ érzései, mind olyanok, melyek kiválóvá te-
szik őt sokak felett. Mindent összevéve e moslim
környezetben, melyben élek, nem remélhetek en-
nél jobb férjet magamnak. A szerlelem, ha nem
is rögtön támad, lehet néha annál tartósabb. Mo-
hamednek megadta a természet mindazokat az
adományokat, melyek egy nő büszségének hizeleg-
betnek. A kellemes benyomás, melyet rám tón,
megszabadított rettegéseimtől s már ez is so-
kat ér.

Miért ne válhatnék ez érzés később szere-
lemé, midőn jobban kismertem szívét, melyet
meglehet, most kissé ki is fészakoztat az állami
gondok? . . .

Az idő a legjobb tanácsadó, meglátjuk mit
hoz számomra . . .

XIII.

Életem egyszerre roppant izgatottá vált.
Férjhezmenetelem híre elterjedt a külvilágban,
megmélőtt a házasság meg lenne egészen álla-
pítva. Chimilában különben, a dolgot bevezett
ténynek tekintik.

A Mahomed látogatása óta Hosnah oly csat-
lakozó barátsággal viseltetik irántam, hogy nem
hagy nyugtat számomra. Egy nap sem telik el,
hogy meg ne lepne látogatásával, s akkor aztán

magával visz kocsizni, hogy búmutasson barátinő-
nek, ezer okot találva ki a sétákra és ünnepélyek-
re. Nem vagyok többé a magamé, olyan vagyok,
mintha egészen meghódítottak volna e hízlegések.
Néha, mintha egészen bárgyú volnék.

E sok zűr-zavar között mostanság még ked-
ves Adilámhoz sem mehettem el. Hosnah min-
dig velem jó, ha valahová megyek. Együtt kocsi-
zunk ki Coubrah-ba, hol rendszeren találkoznak
Mahomeddel. A leeresztett redőnyök körül, némén
sphinx tekintete oly biztossággal észreveszi őt
azonnal, hogy az ember szinte hajlandó binni,
hogy talán neki is van valami része e találkozá-
sokban. Azon pillanatsból, melyet a basa kocsink
felé vet, minek külsőben ismeri már külsejét, va-
lamint a csélekek egyenruháját is, gyanitom.
hogy tudja jelenlétemet. A szókás tiltja neki, hogy
köszönjen; és mégis, ez előtt pár nappal, midőn
kocsink szorosan az övé mellett haladt el, egy
alig észrevehető köszöneti jelt, a szempillák alig
észrevezhető lezáruló mozdulatát fogtam fel, a mint
reá pillantottam.

(Folytatása következik)

A szászfenesi kincskeresők.

(Igaz történet.)

Ugy adom elő a dolgot a mint van. Nem
szokásom a megmészálhatlan tényeket meghamisí-
tani, avagy gyarló emberi fantáziám nem létező
képzelt s „igazi” szülőiteivel felcizfrázni, tetsze-
tősebbé tenni csak azért, hogy érdekesebb legyen.
A dolog így is rendkívüli érdekes; meg van
írva, szűlette pergameure van téve, alig olvasható
goth betűkkel, a miket a szerzetesek szoktak haj-

1.) alapító tagul 14. 2) pártoló tagul 16. 3) működő tagul 19, összesen 49 tag jelentkezett felvételre, kik valamennyien felvették.

Az 1878. évi december 8-án tartott alakuló közgyűlésen a társulat igazgatójának, valóban a legbensőbb közbizalom kifolyásából Tibald Mihály ur egyhangulag megválasztották, és így a „magyar műkedvelő társulat”-nak általa lett vezetése esakis ezen naptól számítható.

Most tekintve azt, hogy a társulat Pánczél Károly ur személyeskedése következtében annak kezdeményezéséből egészen fennbibi megalakulásáig, illetve az 1878. évi decz. 8-ig folyton szünetelt, elannyira, hogy a pénztári napár szerint nemcsak tetemes vesztesége, de sőt jelentékeny terhei is voltak, annak érintett megalakulásától a mai napig a társulat anyagilag következőleg áll:

I. Tagokban:

a) alapító tag 16, b) pártoló tag 16, c) működő tag — 4 kilépőt és 9 belépőt, van tehát — 23, összesen 55 és így a szaporodás 6 taggal történt.

II. Vagyokban.

a) a fogarasi „Gewerbeverein”-nél letéve van 1008 frt.

b) számlás alatt áll 45 frt.

c) a husznai sebesültek, szegedi viázárosulak és bethleni tűzkárosultak részére adományoztatott 250 frt.

Most már itélje meg a tisztelt olvasó közönség, hogy a „műkedvelő társulat” egybevetve az 1878. decz. 8-ik előtti szellemi és anyagi állapotokat az 1878. decz. 8-án inneni, illetve az egyetnek Tibald Mihály igazgatósága alatt fejlődési fentjelezett mozzanatait, nem tendenciozus és rosszakaratu a fennebbi cikkirő annak azon állítása, hogy a társulat jelenlegi igazgató vezetése alatt hanyatlásnak indult, és lehet-e józan elmevel azon vádat a világba szórni, hogy ezen társulat jelenleg „szenved” és „betegeskedik”, és hogy abba az igazgatóság megengedte a visszavonás fizikái eszélytelen bedobását!

És midőn a közönség ezen bírálatának az egyet igazgatója ellen intézett támadások, jogosultságának kérdésén látnak alá vetjük, egyáltalán azon erős meggyőződésünknek adunk kifejezést, hogy Tibald Mihály ur hazafias érzelmű és pártatlan buzgalmu igazgatósága, ügyeszerű vezetése alatt jövőben is, nem mint „anonym”-us mondja: „szenvedni”, hanem bizonynyára teljes felvirágzásának magaslatára fog csakhamar emelkedni.

A fogarasi magy. műkedvelő társulat „rendezősege.”

(Czáfolat.)

Tisztelt szerkesztő ur!

Becses lapjának 1879. aug. 27-ről kelt 195-ik számában „ünnepélyességek” czímű alatt megjelent fogarasi cikket, a mennyiben a magyar, illetőleg az ebből átalakult polgári körünket is érinti megczáfalando, tiszteltetlek kérjük lapja rovatában következőknek tért engedni:

Levelező urak szintén tudnia kell, hogy az az néhány lelkes hazafi odaadás teljes működése, főként pedig Tibald Mihály alelnökünk példátlan ügybuzgalma és önzetlen fáradozása folytán az egyet már a jelen év beálltával 20—25-ről 115 tagra felszaporodott, levelező ur saját teremtményének, a magyar körnek omladozó épülete romjaiból Phönyként fölemelkedvén a fogarasi, a hol a dísznők miatt félbe kellett hagynunk.

Politizálni nem szoktunk, minket Novibazár nem érdekel; főleg az Andrassy válság következtében merült fel egy kis eszmecsere köztem és Bidiné tagtársam között.

Ó ugyanis úgy vélekedett, hogy most már a havasi erdők, a hol tavaly Andrassy gróf Szászfenesen át utazván vadászgatott; a muszka császár el fogja tőle venni.

Az én véleményem pedig az volt, hogy mintán Dárus kincse ott van s az most a török császárré, tehát nem lehet a muszkanak elvenni gróf Andrassytól a havasokat.

Ebből egy kis vita következett köztem és Bidiné között, mely azonban minden komolyabb következmény nélkül lecsendesedett, mert belépett a „terembe” Csokilláné urasszony, őt nyomban követte Flóczáné.

Epen vártam övdöt szőlők a belépőkhez. Flóczáné azonban csakhamar távozott. Ő tulajdonképen csak a sajáért jött, hogy tehenét megtehesse, mely műtéthez okvetlenül szükséges, a mi borjuék, hogy helyettesítse az ő borját, amely édes mézszáros kősnék esett áldozatul Kolozsváron. Ketten maradtunk Csokillánéval.

Nagyon fáradt volt, végre könyökével meglokte — ezt akkor szokta tenni; ha valami fontos közlendője van, s én rögtön csupa fül leszek — tehát könyökével meglokte felkiáltott:

— Jaj, ténsur, tudja maga hol jártam én?

— Né, mondja lelkem.

— Jaj ténsur, ott voltam, hol a kincset ássák.

— A Dárusé.

— Dehogy! — S mintegy szánakozva tudatlanságomon, megmagyarázta, hogy az a havasokon van,

raszi polgári kör izésteles, modern s az itteni igényeknek mindenben megfelelő, azonban korántsem kevésbé hazafias alapokon nyugvó újított erős épülete.

Merő kohlománny tehát, hogy a magyar kör megszűnt vagy csak omladozna is — mert létezik még pedig „fogarasi polgári kör” — új czímű alatt sokkal inkább, mint régebben — bomlodozáról pedig, ott hol a tagok száma a 100-at jóval meghaladja az itteni viszonyok között szó sem lehet.

Miként tudjuk többször említett alelnökünk soha sem vett részt sem a tűzoltó sem a magyar dalegyetben, sőt azok megszűntek mielőtt neveztet ur még körünkbe jött volna, s így nem is terhelheti azt e részben még szumehányás sem, s mégis, hogy kívánja levelező ur ez utóbbi két egyet megszűntetését is Tibald urral összeköttetésbe hozni? s minő tapintatlansággal tudná e részben vádolni? — nem tudjuk — de annyi állhat, hogy levelező ur Fogarásban sok mindennek felbolygatását idézte elő.

Fogarasi, 1879. évi aug. 31.

A fogarasi polgári kör igazgató választmányja.

(Csenedelet. Középitkezési tervek. Tüzezet.)

D.-Sz.-Márton, szept. 1.

Tisztelt szerkesztő ur! Az ország minden részeiből a társadalmi élet élénk mozgalmairól vettünk — ügyszólva naponként — újabb megújabb értesüléseket, a tudomány, művészet, ipar, nevelés, gazdaság apostolai hirdetik, terjesztik a hasznos ismeretek világát, tette buzditják a munkával szoktatlanokat, haladásra késztik a tepedni szeretőket, szóval nyomokon felpezsdül az élet s lüktető ereje széles körben indítja meg a munkás mozgalmat, melynek azonban hullámzó karikája nem bírja átölelni az izapos Kis-Küküllőnek virágos partjait, következésképp a pezsgő élet körén kívül esvén, irigylendő csenedelet élünk, s mint a csiga házba vonulva, önelégülten dudoljuk „Beatus ille qui prout negotiis.”

Ugy van! mi irigylésre méltó jámbor, megpubitott nép lettünk. A közdolgozók nem törődünk, hisz csak vérünket rontanak azokkal. Szép reményekkel alapított társadalmi intézményeinket sorsukra bizzuk, — már éljenek meg nélkülünk is, hisz jobb időkben, midőn még itt is divat volt a közérdekekért való lelkesedés, áldoztunk érteket sokat, ígyitünk többet, hasznukat nem láttuk, ideje hogy félrevonulva, az akadályokkal nem törődve, kockára engedjük azoknak, kik nem áldoztak, a szép ígéretek pedig majd válnak be, kik egy jobb jövő iránti hitüket elveszténi nem bírták, de mi már a közügy hangzása czímű alatt édes nyugamunkból kizavartatni többé nem engedjük magunkat.

És még is igen sokat állítottunk, mert lehetnek egyes érdekek, melyek csakugyan képesek bennünket is némi mozgásra indítani, így például szívós kitartó küzdelmet fejtettünk ki megye székhelyünknek itteni megtartásában, s küzdelmünk meghozta az elérni óhajtott eredményt.

Ez eredmény azonban újabbán szükségét idézett elő, mely az itt székelő hivatalok czél szerű elhelyezésében nyilvánul.

E kérdésen tartott tegnap itt egy szűkebb körű küldöttség tanácskozást, mely a kérdés hosszabb megbeszélése után, egy — a közgyűléshez terjesztendő javaslatban állapodott meg, melyben ki van mutatva, hogy a helyi viszonyok a megyeház telkén újabb építkezések végrehajtását teszik szükségessé, és továbbá, hogy ez új építkezések költsége, az államadók iránt kiírandó 30% pótdávál, három év folyamára alatt törleszthető lesz.

Alig hisszük, hogy a javaslat közgyűlésen ellenzéssel találjon, annyival kevésbé, mert ha mindent megmozdítottunk ősi székhelyünk megtartása érdekében, nem szabad megtagadnunk az eszközöket sem, melyek szükségesek arra, hogy székhelyünk abbéli rendeltetésének meg is felelhessen, főleg ha az a javaslat szerinti valóban csekély áldozat czímén elérhető.

Önként értetődik azonban hogy a czélba vett építkezéssel a jogos igények csak egy tekintetben — a hivatalok czél szerű elhelyezésében — találjanak kielégítést, s még marad nagyon sok kívánni való, a hivatalok személyzetének elszállásolására nézve, de e bajon a helybeli birtokosok, telektulajdonosok feladata segíteni, ezt követeli saját jól felfogott érdekeik, kötelességévé teszi addig hangzatosított abbéli ígérteket, hogy mielőtt törvény által lesz állandósítva a székhely, a bérházak építését azonnal megkezdik. — Elvárjuk, hogy ígére tük bevaltsak, sőt ennél többet is várunk. Például, hogy közügyi ügyeiket rendezzék, s igyekezzenek a kedvező helyzet felhasználásával oda törekedni, hogy hivatását — mely nem kevesebb, mint a természetből sok jóval megáldott szép vidék forgalmi központjává való emelkedés — betölthessék. E kérdésről más alkalommal még visszatérünk, jelzésül legyen most elég ennyi!

E sorok befejezése előtt megemlítjük a tegnapi tüzezetet, mely délutáni két órakor ütött ki, a közbűben is rendkívüli forró időtől való veszéllyel fenyegette az egész helységet, a szerencsétlenségben megvolt a szerencse, a minden szál nélküli csendes idő, s így sikerült az alispán erőlyes intézkedéseinek, a tűzoltók sikeres közbe lépésének a tűz terjedését megállítani; elégett három lakház — négy tükén a gazdasági épületek, s minden egybe gyűjtve volt tataromány, — két kertés; biztosítva csak egyik tulajdonos volt; és itt elismerést kell szavaznunk ádamosi birókos Vajna Lajosnak, ki a tűz kiütése után csakhamar, azon közűlési vízi puskájával, vizbördő edényeivel, az egy mértődre eső távolúságból itt termétt, s az oltás körül a legnagyobb tevékenységet fejtette ki.

1.

— Egy török lap Andrassyról. Andrassy grófnak bizonyos elégtelt adhat, hogy működéséről török lapok is rokonszenvs és elismerő módon beszélnek. A „Turquie” aug. 29-iki száma ezeket írja:

„Andrassy gróf a hosszú időn át, melyben a monarchia nemzetközi viszonyait igazgatta, nem egy hibát követetett el; melyik államférfi volna csalhatatlan? De az a tény mellette beszél, hogy Ausztria-Magyarország hatalmas állását ma egész Európa elismeri, míg abban az időben, melyben a miniszteriumba lépett, az európai közvélemény még telve volt kétségekkel a monarchia életképessége iránt. Akkor nyíltan „osztrák kérdést” jelentettek be arra az esetre, ha a keleti kérdés szövegére találva kerti. S a keleti kérdés most elmut, Oroszország győzelme után csekély eredményekkel visszavonult, holott Ausztria-Magyarország actiójának sphaeráját tetemesen kibővítette és pedig új téren, melynek befolyása azelőtt ugyszólván nem is létezett.”

— Megijedtem. Ismertem Flóczánét, ő semiségért nem szokott ilyen extazisba jöni. Látna megütközésemét, magyarázni akarta, de az első szó nem jutott eszébe.

Csokillánéhoz fordult ily szavakkal: „Kum sze zicse asztá. . .”

Csokilláné megértette azonnal.

— Mondtam már a jelszótát.

— Igen a jelszavát ásta oda két kád, — kum sze zicse — az a sárpa?

— Két kád sárpa? kérdem feszülten.

— Igen; azt az aranyakat.

Semmi kétség — gondolám — ott kincsek kell lenni.

Másnap felkerestem Pityókánét s fiával szerződést kötöttem, melynek értelmé szerint őt krajczár tsizateletjéért, el fog vezetni a Leányvárhoz.

Roppant meredk dombokat másztunk meg.

Pityóka mindenütt elől járt.

Sajátságosnak találtam, hogy a kis Pityóka bár alig hat éves, jobban bírta a gyalogolást, mint én; midazonáltal fél órai mászás után helyt voltunk.

Főléges kilátás tárul itt a néző elő; az alföldi síksághoz szokott szem valódi kéjjel lagalhat a gyönyörű panorámán. Hevyeit, völgyek, lomboszuos magaslatozok váltakoznak távol és közel; s a láthatár lilás ködében a távolág által fénylő homályba burkolt megjelhetlen titkok vannak leplezve; — hová a szemüregre hárni képtelen; ott kezdetét vevő a képzal.

De ne képzalódjunk; a kis Pityóka távozásra késztet. Kövessük őt.

Bátrai M.

(Folytatása köv.)

Konstantinápolyi állapotok.

Konstantinápolyból írják augusztus 25-ről: A hadügyminiszteriumban most történő dolgok minden eddigig meghaladnak a európai olvasók nehezen fogják megszokni a gondolatot, hogy olyan események, minők a következők, egyáltalában lehetségesek. A szeraskieratus előtti tágas tér s ama fenséges épület terjedelmes folyosói és oszloposarnokai, melyben most Ozmán pasa vasveszszóval uralkodik, pitymallattól kezdve tömve van sok száz nővel és gyermekkel, nagyobb részt tisztok, orvosok és katonák özvegyeivel, feleségeivel és gyermekeivel. Mindnyáján ariak és jajtgnak, kenyért, ételt, esedékes nyugdíjakat és fizetéseket kérnek, átkozzák a szultánt s kormányt s mind-n képzeltető szidalmat halmoznak Ozmán pasa fejére.

Az őrtálló katonák nem lépnek közbe; egyrészt rajtuk is uralkodik a keletiek azon érzése, hogy nővel durván bánni nem szabad, másrészt ők is ugyanez érzelmeket táplálják a kormány s a hadügyminiszter ellen. A miniszterium tisztviselői halgatva s részvételeül n'zik a dolgot; ha megszólítják őket, az rendes válaszok: „Mit tehetünk mi! Magunknak sincs semmi! Forduljatok a miniszterhez!” Végre megjelenik Ozmán pasa feles kescsija a palota örkörnyezete bejáratánál. Azonnal nagy tömeg asszony veszi körül a kocsi s olyan szavak hallatók, melyek a világ semmiféle inakönyvében nem fordulnak elő. „Kutya, átkozott, kevé, tolvaj!” a szavak hangzanak a pleznai orszlán elő — „mi éhen halunk s te palotákat építesz. Adj kenyeret! Fantatóink a birodalomért estek el, s te a fekete éneggel ölsz meg bennünket. Mit csinálsz a pénzrel átkozott! Haljon meg nód, pusztuljanak el gyermekeid, kutya! Át nem bocstunk, míg nem ígéréd, hogy fizessz.”

A kocsi s szál a bakról a ügyyel-bajjal átvonati a lovakat a dühfűgő sorokot, köv-k röpölnek, udoorló szitkok hangzanak — de Ozmán pasára mindez hatá-talan marad. Az átkok és szitkok közepett nyugodtan megy szobájába. És a jelenetek a Ramazan kezdete óta mindennap ismétlődnek. A sajtóuk nem szabad írnia a dolgokról, a szultán nem értesül róla, s a miniszterek vállat vonnak és sobajtanak, ha valaki ez eseményeket említi nekik. A néphez pedig napról-napra nő az elkecserezés. Mire fog ez vezetni? Hova jutunk?

Franciaország erősítése.

Az „Augsb. Allg. Zg.”-ban érdekes ismertetés olvasható Franciaország erősítményi munkálatainak jelen állapotáról a nyugati határok felé. Kiderül ebből, hogy a francziák a német megszálló hadak elvonulása óta valóságilag lázas tevékenységgel dolgoztak nem csak hadseregük reorganisatióján, hanem határaik védművein is. Különös figyelemre méltó az erődök egy egészen új neve, az ugynevezett zár-erények, melyek az egész nyugati határ mentén összefüggő lánczonalat képeznek a nagy véd-erődök között, s melyekbe a betörő ellenség belebenyolódik, mint valami hálóba. A zár-erődök különböző nagyságu golyómentes zárt védművek, számos üreggel. fűdött helyiséggel és sánczművekkel, melyek mindegyikének 18—20 nehéz kaliberű ágyu szolgál védelmére. A zár-erődök az utak csomópontjain, a folyók átkelőin, hegyszorosok végében és vasutak mellett vannak elhelyezve s arra szolgálnak, hogy az ellenségnek e közlekedési eszközök használatát lehetetlenné tegyék. E zár-erődítések Verduntól Toulon, Epinalon, Belforton át egész Lyonig összefüggő, szakadatlan vonalat képeznek s összeségükben a chinai falra emlékeztetnek.

A német határvédelem rendszere a francziától lényegesen különbözik, kivált abban, hogy a németek a zár-erődök elvét egyáltalán nem követik s a birodalom fővárosának megerősítésétől, valamint egy központi reudit-erődnek emelésétől is tartózkodnak s egyáltalán vonakodnak a nagy terjedelmű erődtörésektől, s az egyes várak, megerősített bástyák helyek védelmi övének nagyobb arányú kiterjesztéséről. Azt hozzák föl a nagyművű erődtörések ellen, hogy azok védelme igen nagy részét venné igénybe az activ haderőnek.

Majd megváltik, melyik felfogásnak van igaza.

Lapszemle.

Az „Ellenőr” szerint a galvanismus még egyszer életre kelti a hűlőt, de csak azért, hogy annál tehetetlenebbül összerokadjon az. A német császár és az orosz czár galvinizálják Alexandriában a jobb létre szenderült muszka-német barátságát. Galvinizálják; egy huszonötgy órán át ismét beszélik fog a világ Német- és Oroszország jóviszonyáról; a hullá telemelkedik, jámi fog, úgy tesz mintha élne. De csakhamar kitűnik, hogy aszótt. Mit tett Oroszország Németországnak? Fedezte hátát azon nagy párbaja alkalmával, melyet ez orosz-oroszországi vívott. A muszka szó vatság nélkül nem lett volna Wörth, Gravelotte, S-dán, Paris. És mivel viszonzozza Németország Oroszországot jó szolgálatait? A berlini szerződéssel. Lenevetlen, hogy igaz muszka szív ságyentől, hossz-ugró, eltojított dühből ne vonagoljon, ha e szerződésre gondol, mely Oroszországot kezéből ki-

ragadta a letiport Törökországot, a patakozó vér árák szerzett szákmányt, megtépve a muszka babérokat s egy vesztett hadjáratnál nagyobb szeggyent idézett Oroszország fejére. Az orosz közvélemény fel van habórodva, a sajtó izgat Németország ellen. Szóval az a szilárd és hosszú időn át rendithetlen kapocs, mely a két északi hatalmat összekötötte, harsogva pattant el. Vilmos császár és Sándor ezár megkísértheti annak összerforrasztását; de tartós eredményt nem hozhatnak létre.

A „Pesti Napló” szerint a kormánypárti lapok örülnek a zalaegerszegi ünnepély csendes leteltyásának, és méltán örülnek. Egy veszedelmet elkerült a kormány s ez annyi vereség után, mennyi az utóbbi hónapok alatt szegény fejét és szegény pártíveit érte, legalább negatív értelemben véve, győzelem, mert nekik már az is sok, ha nem kapnak ki. Valóban a zalaegerszegi ünnepély épszerűen végződött s nem felett megvárakozsunknak, csakugy mi ezért nem tehetünk s mi ezen nem is busulunk olyan nagyon, mint kormánypárti kedves kollégáink képzlik; mert még azért nem vesztettük ám el a hadjáratot, sem Tisza Kálmán meg nem nyerte; még azért a Pesti Napló nem sülyedt alá a Hon és Ellenőr niveaujára. Ha a nemzet a parlamenti ellenzék mellett küzd, ez győzhet, ha nem teszi; ez győzni alig ha fog. Mindenütt a világban, hol alkotmányosság uralkodik, az ellenzék a nemzetben keresi azon erőt, melyet a kormánynak a hatalom birtoka kölcsönöz, hogy a miniszteriumot bukásra vigye s a saját törekvéseit ütlesse hatalomba. Nincs félszegebb dolog, mintha valamely ellenzék fél a közvéleménytől és tartózkodik az agitációtól: az ilyen ellenzék tegyen főkötőt a fejére és üljön a kávécsésék mögé politizálni. Ha ma is ragaszkodunk azon nézethez, hogy a Tisza kormány elleni oppositio leg hatalmasabb forrása a Dék-pártiság s hogy a volt deákpartiai szerte-széljél mindentűt a legerősebb ellenfelei a jelen kormánynak és rendszerének. Minden oppositioának tehát, mely kormánynra aspirál, ezen emberekre kell támaszkodnia és ezen embereket k-lil öszgyűjtjenie. Az oppositioának országos szervezése nem lehet más, mint a Dék-párt feltámadása. Sajnáljuk, hogy ez meg nem történt, de azért e-zünk ágába sincs letenni a fegyvert. Sőt ellenkezőleg.

A „Hon” szerint az a nagy országgyűlési szünet, melyről azt írták volt annak idején, hogy Tisza Kálmán fog tartama alatt zsarnokoskodni Magyarországon, kétbarmad részében elmut és még sem történt valami nagy szerencsétlenség sem az alkotmányról, sem apostolával. De ha csendjét csak a mesterségesen feldíszelt corruptionális hadjárat zavarta meg, nem akadályozta meg munkásságát. Ez még nem mutat fel oly eredményeket, a melyekre számítottunk; de a legtöbb munka befejezése szeptember havára vár; az „előkészületek” és „tanulmányok” egy része ekkor lesz befejezve, vagy gyakorlatilag meg is oldva. Így fog eltérszúlni a költségvetés és néhány törvényjavaslat az országgyűlés tárgyalása számára. És ennek a legjobb átlását — az idei rossz termés, a több évi rossz ár adta. E tekintetben szerencsétlenségünk — javunkra válik. Óva iit attól, hogy az 1867—72-ki gazdasági viszonyok alapján állapítsuk meg a föld jövedelmét; mert nemcsak egy pár évi tapasztalás, de a jövőre való kilátások sem jogosítanak föl erre. A katasztrofi enquete e tekintetben igen apropos jó; mert nemcsak a nagy fáradsággal és költséggel, de sok csalódással megkezdett mű sikeresebb és gyakorlatibb folytatására adhat fölvilágosításokat, hanem egyszerűsággal megadhatja azt a mértéket is, melyen a földjvedelmi becslésnél túl nem mehetünk! És erre nagy szükségünk van!

Az „Egyetértes”-ben Verhovay a fővárosi bizottsági választásokról ír s az eddigi városatyák ellen izgat. — Mi most Budapest? — ugymond — a világ legdrágább városa. Mi tette azát? A városi gazdálkodás. Érzék, belátás, és számitás nélkül fogyasztál adók, helypénz szedések, a városi pótdók számtalan néme által, piacra, a termelő vidékek közelsége és olcsósága dacára, egyike a legdrágábbakkak. Szállási, élelmezési, egészségügyi, világitási dolgokban hátrább áll a külföld provinciális városainak legkisebbjeinél, Olaszországban tuozat számára vannak a városok, a hol olcsóbban, kényelmesebben és biztonságban élhet bárki, mint Budapestben. Mulatók, nyugdíjasok, tőkepénzesek, iparosok, kereskedők szabadulnak el belőle Bős felé, mert ebben a városban az utcai szemét az egyetlen, mely uralkodóvá vált.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, 1879. sept. 5.

— Az igazságügyminiszter, Horváth Ferencz marosvásárhelyi kir. törvényszéki segédtelekkönyvezető, a sepsi szent-györgyi kir. járásbírószághoz telekkönyvezetővé nevezt ki.

— A „de” cismadai ipartársulat temetkezési egyletének alapsabályai, a királyi hadügyminiszterium által, folyó évi 39.116. szám alatt a bemutatási záradékkal ellátattak.

— Nemzeti színház. A Böregér, Strausz valcer- és polkagyűjteménye tegnap este repdesett először az idei nyári szünetben. S milyen vigan! Természetes különben, ha olyan cinos, ügyes, és izletes arrangement közepett repdes-

KÉZI és FALI
TÉRKÉPEK.
ATLASZOK,
FÖLDGÖLYÖK.

Stein Jánosnál
KOLOSZVÁRT.

M. KIR. EGYETEMI NYOMDA
KIADVÁNYAINAK
FORAKTÁRA.

ISKOLAI KÖNYVEK.

A bekövetkezendő tanév alkalmából van szerencsém tudósítani a n. érd. tanár, tanító, nevelő urakat és tanuló ifjúságot, hogy könyvkereskedésemben, hol az iskolai irodalom kiváló figyelemmel van képviselve, mindenféle

ISKOLAI KÖNYVEK, TANKÖNYVEK ÉS TANESZKÖZÖK

egyetemek, gymnasiumok, képezdek, ipar és polgári iskolák, elemi- és néptanodák, valamint magánintézetek számára legnagyobb választékban és előnyös feltételek mellett kaphatók.
Tisztelettel kérem ez okból a nagyobb megbízásokat idejekorán kezembhez juttatni, hogy a kívánt példányok száma iránt tájékozhasssam magamat folytonos megrendeléseimmel, és hogy a megküldésben késedelem ne történjen.
Tömeges megrendeléseknél, pontos szolgálat, kedvező feltételek és jutányos árak biztosítása mellett tiszteletpéldányokat, saját kiadásaimból pedig ingyen példányokat bocsátok a t. megrendelők rendelkezésére, szegényebb sorsu tanulók számára.
Czim- és árjegyzékkel az iskolai könyvekről, úgy nemkülönben bármilyen könyvjegyzékkel kívánatra azonnal és ingyen szolgállok.

Stein János
könyv-, mű- és zeneműkereskedése.

SZÓTÁRAK,
NYELVTANOK
és
TÁRSALGÁSI KÖNYVEK.

Stein Jánosnál
KOLOSZVÁRT.

A
SÁROSPATAKI REF. FŐISKOLA
ÖSSZES KIADVÁNYAINAK
FŐRAKTÁRA.

ISKOLAI KÖNYVEK.

Kátrány szappan.

Kátrány szappan.

Berger-féle orvosi KÁTRÁNY-SZAPPAN

orvosi tekintélyek által ajánlva. Ausztria-Magyarországban, Franciaországban, Németországban, Hollandiában és Svájcban, Romániában stb. már régóta és nagy sikerrel használták.
mindennemű bőrkütegek
mint szilte az arczór mindenféle tisztáltsággal ellen
különösen a ruh. az illat és pikkelysömör ellen, a kozm. a bőr repedvény, a fej és szálkák borja ellen, a szepők, majmók, az ügyetlenség okozta, a fagyás, a labizadás, a gyermekek valamennyi külön bőrbetegségével szemben. Készítési módjuk mint a bőrt tisztító mosdószert ajánlhatók.

Ára darabonként használati utasítással együtt 35 kr.
A Berger-féle kátrány-szappan 40%-os tényleg faktoriális tartalommal van gazdítva, a leggyorsabb hatású minden egyéb, a kereskedésben előforduló kátrány-szappanoktól.

Csalások kikerülése végett
a gyógyszerárakban világosan
Berger-féle
kátrány-szappan
kérendő
Egyedül helyettes a bel- és külső részecskéi:
G. HELL gyógyszer. TROPPAU, hova a megbízások és tudás, közadások is küldendők.

Kolozsvárt Székely Miklós, Dr. Hintz György és Birtó János. — Dícső-Szent-Mártonban Weber gyógyszerész utat n. l.
Ugy szintén az erdélyi részek többi gyógyszerésztől is kapható.

Kiadó bolt.

A magyar- és tivoliteza sarkán lévő házban, az a bolt helyiség, melyben most Bányai Sámuel szücs üzlete van, f. é. Szent-Mihály naptól kezdődőleg bérbe adó.
Értekezhetni Filep Istvánnál (toronyutca 5. sz.), a házban Kovács Antalnál. (299) (4-4)

(128)

(19-30)

Papier à Cigarettes
LE HOUBLON
Fabrication Française

Pour éviter la contrefaçon suscitée par le succès sans précédent de notre Papier, exiger que chaque feuille porte le mot LE HOUBLON, et que chaque boîte soit revêtue de cette étiquette avec notre signature.

Le Papier LE HOUBLON se trouve chez tous les marchands et négociants en cigares et cigarettes.

Cawley & Henry
À PARIS
Seuls Fabricants

Propriété du Brevet.

POUDRE RAVISSANTE du Dr. LEJOSSE À PARIS

A párisi és londoni világvilág, valamint a legtöbb művész legkedveltebb arczpore. Mind az a nők, kik egyszer használták, meggyőződtek, hogy a POUDRE RAVISSANTE a legfinomabb, igen jól tapad, láthatatlan, és természetes üdöséget ad a bőrnek, tehát legjobban ajánlatos. Nagy doboz 4 a 1 fr. — Kis doboz 60 kr. fehér vagy rózsaszínű.

„RAVISSANTE“ du Dr. LEJOSSE À PARIS
a bőrgyógyászat egyetlen ártalmatlan bőrszépítő szere, azon jeles tulajdonságai bir, hogy a légszervre puhítólag, felristítólag hat, annak működésére fokozó és étető befolyással bir. A legdicsőbb tollal is szer minden helyi száma, mely minden bőrbetegséget eltávolít a bőr színét tisztítja és szépíti. Mint látható, bőrszépítő szer mind a zsírosagot és a faggyút, mint a bőrt rendkívül hajlékonyítja, szőke és a fehérre teszi. Nagy üveg ára 2 fr. 50 kr., kicsiny 1 fr. 50 kr.

SAVON RAVISSANTE
legjobb és legkedveltebb illatos piperszappan a bőrnek szép tésére és javítására. — (9-10)
Egy kartonnal (3 darab) 1 fr. 10 krajczár; darabonként 50 krajczár.
Valódi minőségben kapható Pesten: SVARCZ H. központi főrak tárában muze u.-körűt 10. sz. és a nagyobb vidéki gyógyszerárakban.
Raktár Kolozsvárt: VALENTINI ADOLF gyógyszerész urnál.

Süss Ferdinánd
m. kir. egyetemi mechanikus Kolozsvárt
Mátyás királyutca 4 sz.

Ajánlja jól berendezett raktárát, mely a következőkből áll u. m. mindennemű szemüvegből, acél-, kautsuhuk, békaték, alumínium, ezüst és aranyba foglalva. Zwike-rekből, úgy mint patentzwiker és szemüvegből. — Színházi látszóvevők, táv- és görcsővek. Mindennemű hőmérők, higany és fém-légsúlymérők (barometrumok).

Ez utóbbiak több évi tudományos észleletek szerint vannak összeállítva és kolozsvári állás szerint szabályozva. Továbbá mindenféle célú házi távirók.

Végre mindennemű orvosi készülékek és eszközök, valamint a különféle betegségeknek megkívántató ápolási eszközök és tárgyak kaphatók.

Vidéki megrendelések rögtön és a legpontosabban intézettek el.

(35) (34-*)

Stein János

magyar királyi egyetemi nyomd. könyvkereskedésében
Kolozsvárt

a magyar királyi egyetem
összes tudomány-karánál
használandó mindenféle
egyelemlémi tan- és segéd-
könyvek

jutányos áron kaphatók.

Könyvjegyzékek a tudományos irodalom minden szakából ingyen és bérmentve.

Megjelent és Kolozsvárt

STEIN JÁNOS

m. kir. egyetemi nyomd.

könyvkereskedésében kapható:

A magyar királyság földrajza.

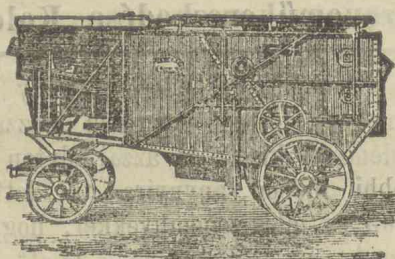
Ipariskolák és a népiskola felsőbb osztályai számára írta

Kiss Sándor

a kolozsvári polgári, ipar- és felsőbb kereskedelmi iskolákban a földrajz tanára.

Ára 40 kr.

Kerti és tűztercskendők nagy választékban.

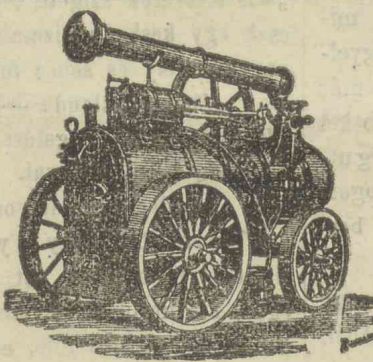

(275)

(8-20)

WALSER FERENCZ

magyar gazdasági gépgyárai egyesített raktárának és gépműhelyének Erdélyországi fióktelepe
Kolozsvárt bel-monostorutca 12 sz. a.

Gyári áron kedvező feltételek és jótállás mellett ajánlja:

Borsajtókat a legkitünőbb rendszerű.
Szőlőroncsoló-malmokat és szőlőrostákat.
Borszivattyukat minden hozzávaló felszereléssel.

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek. —
(Értelmes ügynökök és ismét-eladók kerestetnek.)

Eredeti MAYER-féle Trieurók, mely a konkolyt, búkkönyt és zabot kiválasztja.

Vasszerkezetű szivattyús kútlak és kút esővek.

Szoró és tisztító rosták. — Törökbuza morzsolók.